

JUVENTUS

a Bartók Béla Elméleti Líceum diáklapja, 2022/2023-as tanév, 5. szám, ingyenes

HOROSZKÓP
18. oldal

Ballagunk!

Könyvajánló
20. oldal

Verssarok
23. oldal

DÖK-oldal

19. oldal

leányok vs legények
16. oldal

zeneajánló
21. oldal

És még sok más...

Now Playing

Follow the flow - Régi mese

1 : 24

3 : 11

"Valahol itt
kezdődik
mindegyik régi
meséd
Ahol az utunk
egyszer véget ér"

"Fogd a kezem
És tarts az ismeretlenbe is velem"

Búcsúszó

Kedves Ballagótársaim és Diáktársaim!

Szeretnék búcsút venni tőletek, mint a Juventus egyik főszerkesztője, és mint ballagó diák is. Nagy öröm volt számomra, amikor a folyosón kérdeztétek, hogy mikor jön már ki a Juvi a nyomdából. Örültem, mivel úgy éreztem, jó munkát végeztünk, és várjátok az alkotásainkat, írásainkat, kíváncsiak vagytok rá. Nem beszélve arról a reakcióról, amikor az osztályba bemenve, Juvival a kezemben, láttam rajtatok, hogy mennyire vártátok. Szeretnék elnézést kérni, hogy nem volt különkiadás a gólyabálról, talán be lesz pótolva..., vagy nem...

Kedves XII. MI, az osztályom nevében szeretnék beszélni hozzátok. A sok hullámvölgy ellenére, és persze a nézeteltérések ellenére, egész szoros barátság lett köztünk. Reméljük a ballagás után is még néha-néha leállunk beszélgetni. Nem felejtjük el a közös kártyapartikat, a buszon való éneklést, a jópofa aranyköpéseiteket és azt, hogy egyes helyzetekben kiálltatok mellettünk, hogy együtt oldottuk meg, vagy legalábbis próbáltuk megoldani, a konfliktusokat egymással. Értitek. Mellesleg azt sem, hogy mennyire izgultunk együtt a feleléstől román órán, örök emlék, és talán „trauma” is marad. Köszönjük, hogy amikor bármi ötletek, tervetek volt, minket is próbáltatok bevonni. Öszintén értékeljük.

Kedves XII. TT, amilyen jól indultunk, olyan közömbös lett a kapcsolatunk. Az utóbbi időben elég sok nézeteltérésünk volt, például a „huzat” miatt, és még sorolhatnánk, viszont most nem ez a lényeg. Nagyon sok közös emlékünks van: együtt nyertük meg a tavalyi focibajnokságot, tavaly előtt sem szerepeltünk rosszul, akkor sem kellett volna sok az első helyért. Reméljük, nem voltunk túl hangosak a másik osztályban, vagy nem volt gond azzal, ha kicsit hangosabban énekeltek vagy nevettek a fiúk. Köszönjük nektek is ezt a 4 évet, és hogy néha-néha még ájtátatok hozzánk beszélgetni.

Drága XII. KG, most egyedül szólok hozzátok. Kétlem, hogy számítottatok erre, remélem elolvassátok. Kész élmény volt veletek ugyanabban az osztályban lenni, mindig tudtatok valami újat mutatni és megneveztetni. Nem fogom elfelejteni, hogy egyes helyeken hogy „klaffolják” ki a húst, azaz hogy mondják neki. Köszönöm Milos Annamáriának, mint az osztály anyukájának, hogy összetartott minket, aggódott, biztatott, terelgetett, elővett a lógások miatt, és hogy annyi időt szánt ránk, hogy a felmérők előtt gyorsan elmagyarázta a leckét. Úgy érzem, különösen összetartó osztály vagyunk, akik kiálltak egymásért, még akkor is, ha tudtuk, mi az igazság. Az Oszinak (Miklós Renátának) is köszönöm a törődését, azt is, hogy annyi édességet hozott nekünk, a sok UNO-játékot, és hogy hagyta rávenni magát a „németes” játéunkra. Lehet nehéz volt minket kicsit féken tartani és néha többször okoztunk csalódást, viszont ennek ellenére is szeretett minket és nem mondott le rólunk.

Sok sikert és kitartást kívánok a XII. MI-nek, az XII. TT-nek, na meg persze az én kedves XII. KG osztályomnak!

Búcsúszó

**Tisztelt Igazgatóság és Tanáraink! Kedves Diáktársaink!
Drága Szüleink és Vendégeink!**

*Miklós Renáta
osztályfőnök*

Eljött ez a nap is, a ballagásunk napja, itt állunk, készen arra, hogy kilépjünk az immár sokszor említett nagybetűs életbe. Nem tagadom, néha-néha talán már belekóstoltunk abba, amitől most már csak pár óra választ el, de sose tűnt valóságnak. Az érzést, csak a gimnazista évek végéhez tudom hasonlítani, mikor mindannyian tisztában voltunk vele, hogy egy része az életünknek lezárult, melyet soha nem kaphatunk már vissza. Megvoltak saját elképzeléseink a jövőről, de most itt állva azt hiszem, mondhatom a nevetekben, hogy a valóság mindent felülmúlt.

Kilencedik osztály, hét igen különböző egyéniség, de annál inkább tartalmas lícis évek. Bevallom, különböztünk már akkor is, hiszen nagyon egyedi és önálló személyiségünk van. Mindenki elindult a saját útján, mégis, minden sarkon találkoztunk és örömmel töltött el, hogy osztoztunk jóban,

Bugarsky Robert-Paul

XII. KG.

Csavar Dína

rosszban és útközben ráleltünk új osztálytársakra. Ha netán mégis eltévedtünk, volt olyan szerencsénk, hogy az oszink visszatereljen a helyes útra. Hisszük, hogy jósága, kitartása (amihez hozzáteszem, hogy szükség volt) és elhivatottsága, igazi közösséget kovácsolt belőlünk, méghozzá olyat, amiből talán egyikünknek se volt eddig része. Érezhettük, milyen is, ha valaki nem parancsol, hanem felülvigyáz, nem faggat, inkább érdeklődik, és mindenek felett sajátjaként szeret, s törődik velünk.

Néha úgy éreztük, hogy csak mi és osztályfőnökünk vagyunk a világ hangja ellen. Törtettünk, próbálkoztunk elvárásoknak megfelelni, sablonhoz mérten alkalmazkodni, megszokott osztálynak lenni. A ráeszmélés, hogy magunknak kell megfeleljünk, saját határainkat kell átlépjük, hogy egyediek vagyunk, bizony felszabadító volt, hiszen a mi érdemeinkre és értékrendszerünkre kezdtünk építkezni. Családtagként tekintettünk egymásra s ellenséggként civakodtunk, mikor egy-egy lógást kellett kitervelni. Együtt fejlődünk, sírtunk, nevettünk. Hibázva tanultunk, nem voltunk tökéletesek, sőt néha kicsit bűnösök, de persze erről csak mi tudtunk, ez a mi kis titkunk, amivel batyunkba rejtve távozunk ma innen. Sok mindent nem tudtunk pontosan, miért csinálunk, de helyesnek tűnt, legalábbis akkor igen. Kérdés nélkül kiálltunk egymásért, olykor együtt tanultunk, míg éjfél ütött az óra, de minden perc megérte, mikor tanúi lehettünk egymás sikereinek.

Vannak bizony olyanok is, akik most ezt alátámaszthatják, hiszen minden egyes szót hallottak az ajtó túlsó feléről. Nem panaszkodom, mi is hallhattuk a félévi dolgozatírás alatt szomszédjaink költészetét, de utólag visszatekintve a közös ajtóba tervezett lyuk, mint kis ablak, nem is tűnik olyan borzasztó ötletnek. A XII. TT bizonyára tudja, miről beszélek. Olyanok voltunk egymásnak, mint a rossz szomszédok. Néha huzat volt anélkül, hogy bármely ablak nyitva lett volna. De, ami fontos, hogy a szél ugyanazon irányba terel mindannyiukat, mégpedig a kihívások, megpróbáltatások, sikerek, akadályok földjére, melyet jövőnek nevezünk.

A másik oldalra tekintek most, a XII. MI osztály felé. A

Korodi Izabela-Nicoleta

Milos Annamária-Bianka

közös reál vonal összefűzte, nemcsak heti órarendünket, hanem sorsunkat is egyaránt. Mikor úgy éreztük, hogy összezsapnak fejünk felett a hullámok, mindig bátor jelentkezőket fedeztünk fel bennük, kik hajlandóak voltak, bármely csatát (ebben az esetben civakodást) megnyerni velünk közösen.

Most már fejünkben motoszkál a gondolat, hogy vajon mi lesz, amikor egyetemen vagy a munkahelyen jobb s bal oldalunkra pillantva már nem ugyanazok a személyek ülnek mellettünk. Mások veszik át helyüket, mások leszünk talán mi is, de szívünk mindig őrizni fogja az elmúlt évek emlékeit. Emlékek, melyeket lehet csak unokáink fognak olyan formában hallani tőlünk hogy: nagyapád volt, aki matek teszt alatt ült 50 percet a fél méter szélességű szekrényben és vizet próbált sikertelenül becsempészni a társaságnak a strandra, vagy a te nagymamád az a személy, aki puskázással se tudott jó jegyet kapni. A temérdek UNO kártyajátzsmában felhasznált „fordít” lapokat, sajnos, a való életben nem lehet felhasználni. Az időt nem lehet visszaterelni, se az elmúlt 4 évet újraélni. De titkon azért azt is reméljük, hogy mi is hiányozni fogunk diáktársainknak és tanárainknak, kik remélhetőleg olykor nem vették észre az osztályba érkezéskor, hogy erőltetett angyali kisugárzásunk épp el próbálja terelni figyelmüket a félig lógó neonlámpa veszélyétől.

Sose fogjuk elfelejteni a conta-órai lógásokat, a magyar órán és szünetekben már annyiszor elhangzott Turi Dani nevét, a román órai felelések előtti szertartásokat, mikor mi, lányok imádkoztunk, a fiúk kezükben szorongatták a nyakukban lógó keresztet, mindannyian követvén a mi papunkat. Ha valamit igazán jól megtanultunk szakóráink segítségével, az a tárgyalási képességünk, mely sok meredek helyzetből kihúzott minket. A földrajzórának hála, tudjuk most már, hogy itt Temesváron a nyugati szelek lökdösnek mától a felnőtt élet felé. Ugyanakkor arra is rájöttünk, hogy a matematika az egyetlen tudomány, mely megközelíti az angyalok nyelvét, hiszen ha nem is tudjuk, hogyan beszélnek, az biztos, hogy $2+2$ a túlvilágon is 4 lesz.

Tablóképünk alatt ott virít jelmondatunk. „*A játszma nincs elveszve, amíg meg nem nyertük.*” E fogadalom talán nem mindig látszott meg mindennapjainkban, talán nem is értenek sokan egyet vele.

Pap Robert-Tibor

Pătrulescu Iulia-Cristina

Számunkra mégis a kitartást, becsületességet, hajthatatlanságot jelképezi, melyeket réges-rég felfedeztünk egymásban. Nem csoda, hiszen ilyenek voltunk. Vadak és jók, bűnösök közt, ha nem is mindig ártatlanok, de egymásért kiálló osztálytársak, barátok. Ha valamire ráébresztettek minket a bécsi kiránduláson kipróbált 100 méter magasságú hullámvasutak, akkor az az, hogy senki mással nem éltük volna át a licis évek emlékeit.

Ismeretlen út vár ránk, hosszúnak és nehéznek ígérkezik, mint minden új szakasz az ember életében. Nem leszünk ott egymásnak minden alkalomkor, de hisszük, hogy e négy év alatt, amit tanultunk magunkról egymásnak köszönhetőn, bőven elég lesz útravalónak, mint iránytű. Köszönjük oszinknak, tanárainknak, hogy tanítottak bennünket, neveltek az életre s humorral kezelték eleinte a Heten Mint A Gonoszok osztályt, s végül a családi közösséget, amivé váltunk. Köszönjük szüleinknek, hogy kezünket fogva kísérték kisiskolás utunkon, hogy lökdöstek gimnazista bukdácsolásainkon keresztül, most támaszként állva azon felnőttek mögött, amelyekké váltunk.

Egy örök emlék ez a mai. Csak egy osztály voltunk,
Egy osztály, amelyről néhányan túl sok jót hittek,
Később sokan azt gondolták, tévedtek...

... Hitték, gondolták...

És talán senki sem tudta, kik voltunk valójában.

Búcsúzunk tanárainktól, diáktársainktól és iskolánktól. Egy mély lélegzet, melyet ezentúl egy fotó őriz, egy utolsó rátekintés a ballagó diákokra. Egy mosoly, mely kíváncsian várja a holnapot. Ezek voltunk és vagyunk mi. A XII. KG. A viszontlátásra!

Milos Annamária, XII. KG.

Spier Dávid

Szász Evelyné

Búcsúszó

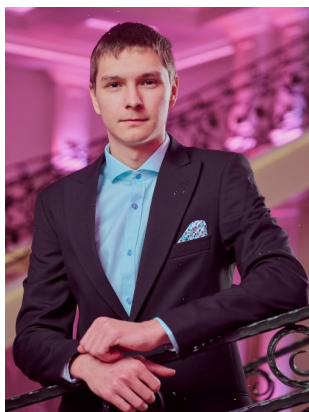
Kedves Igazgatóság, Tanáraink, Diáktársaink és Vendégeink!

Nehéz szívvel állok itt most, hiszen arról kell beszélnem, ami véget ér, ami elmúlik és a végzősök nevében kell méltóképpen búcsúznom az iskolától, ami 12 évig adott otthont tanulmányainknak (gyerekkorunknak).

Nehéz most szavakat találni, olyat mondani, amit kell, ami szép és valami olyat, ami örökre megmarad bennünk. Az emlékek, a baráti kapcsolatok, a dolgozatok lelki megterhelései, idegtépő percei mindenképpen megmaradnak. Ezek mind olyan pillanatok, amiket sosem felejtünk el. Szívesen gondolunk vissza majd az együtt töltött évekre és a közös élményekre.

Nem, nem voltunk tökéletes közösség: vitatkoztunk, veszekedtünk, de ezek csak egy ideig-óraig tartottak, és múltó hóbortjaink idővel elapadtak. Sok mindent átértünk, talán olyan dolgokat is, amire egyáltalán nem számítottunk. Mint például az, amikor megtanultunk rendet tartani az osztályban,

Benedek Áron-Dávid

*Albert Etelka
osztályfőnök*

XII. MI.

Bodó Tamás

és már nem kellett küldjük a képeket az osztály csoportba. Vagy amikor kilencedik osztályban köhögve buktunk le elektromos cigik füstjében. Sajnos a járvány miatt sok együtt töltött időt elvesztettünk, de legalább örömről leltünk a tanárok küzdelmében, amit a modern technika ellen vívtak. Életveszélyes helyzetbe kerültünk, amikor a tábla megunt a sok mateket és eldöntötte, hogy „földre száll”.

Soha nem fogjuk elfelejteni a magyarórán tartott beszélgetéseket, a románórai stresszt minden felelés előtt. A „hájdermenkő” még sok ideig fog visszhangzani a „nyuszifülünkbe”, és hogy fáradzott értünk az oszi annak érdekében, hogy a felejthetetlen pillanatok meg tudjunk élni. Reméljük, tetszett a napi éneklés az infóórákon. Igaz, hogy nem volt szokásunk a lógás, de egyszer mi is kipróbáltuk fizikaórán, de még akkor se sikerült, mert elengedtek bennünket.

Visszagondolva, még egyszer végig ülnénk a legunalmasabb órákat, végig hallgatnánk a hosszú kioktatásokat, mert végül is ez életünk legszebb periódusa.

Mindannyiunk emlékezetébe örökre ott maradnak a Bartók licibe eltöltött évek és élmények.

Kedves Osztályfőnök!

Szeretnénk megköszönni a sok együtt töltött szép időt, a folyamatos aggódását és az odafigyelését. Ön volt az, aki összetartotta az osztályt és küzdött értünk. Annak ellenére, hogy néha nem jutottunk közös nevezőre, „bővítettük a törtet” és lederiváltuk a nézeteltéréseinket. Oly bátran és erőteljesen megyünk majd előre, ahogy a limesz tart a végtelenbe.

Kedves Tanáraink!

Ezúton köszönetet szeretnék mondani azoknak, akik munkájukkal értünk fáradoztak, és ha ez nem is tudatosult mindig, Önök mellettünk álltak, ha megtorpantunk és elakadtunk az élet útvesztőjében.

Drága Szüleink!

Hálásak vagyunk nevelésükért, támogatásukért és

Firu Andrei Sebastian

Gáspár Ede

azért, hogy hittetek bennünk. Most kezdődik el igazán az életünk, de azért még szükségünk van a tapasztalataitokra és tanácsaitokra. Köszönjük, hogy eddig is mindig mellettünk álltatok és segítettetek bennünket az útunkon.

Most pedig az alsóbb évesekhez szeretnék szólni!

Engedjétek meg, hogy egy tanáccsal búcsúzunk el tőletek. Tudjuk, úgy gondoljátok, hogy még sok időtök van, de higgyétek el, hogy ezek az évek nagyon gyorsan eltelnek, ezért minden percet becsüljétek meg. Kívánom, hogy teljesüljenek vágyaitok, váljanak valóra álmaitok. Sosem fogunk benneteket elfelejteni. Sok sikert kívánok az elkövetkező éveitekhez!

Kedves végzős Társaim!

Örülök, hogy egy olyan közösségé váltunk, amely elválaszthatatlan. Biztos vagyok benne, hogy még sok évig fogjuk tartani a kapcsolatot, egymást segítve a jövőbeli céljaink elérésében. Tudom, hogy egyetlen bánatunk az, hogy nem jutottunk el Zoldra. Kívánom, hogy elérjük céljainkat, és megtaláljuk boldogságunkat. Most mindannyian nagy kihívás előtt állunk, hiszen számot kell adnunk eddigi tudásunkról, de ez a nap legyen az ünneplés és nosztalgia napja.

Nekünk most már menni, indulni kell, de előtte Juhász Gyula szavaival búcsúzom:

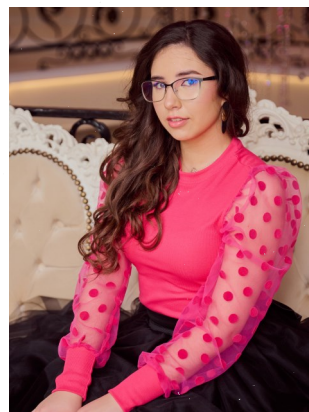
**„Lehet, hogy gyenge még a hangunk,
Lehet, hogy léptünk még bizonytalan,
De indulunk: szépeket, a jót akarjuk
S érezzük, hogy hitünknek szárnya van...”**

Gáspár Ede, XII. MI.

Gyulai-Herbszt Márk

Iacob Roland

Kele Noémi

Madaras Anikó

Szász Dávid

Takács Norbert

Szabó Izabella Franciska

Szlovák Imola

Zakariás Noémi Eunika

Búcsúszó

Tisztelt Tanárok, Diákok, Anyukák —, Szülők, Rokonok.

Elérkeztünk az End-re, az ADY ENDRE. Néhai szimbolista költőnk mondotta volt, hogy:

„Vallom és hirdetem, hogy nincs értékebb, hatalmasabb és szebb, mint az élet. Mindig szép és mindenütt. Fetrengett a lelkem sokszor porban is, sárban is. De mindig új és új magasságai jöttek az életnek.” A mi licis életünk élénk négy éve tekinthető számunkra az „élet magasságának”: barátságok, konfliktusok, az órák légköre, és persze a váltakozó temperamentumok, pletykák, zacskóslevesek, ajtóval való pingpongozások a katedrán... Maga az osztály.

Az osztály, amely leginkább a színes ceruzákra hasonlít:

Tompák, hegyesek, tarkák vagy nonszínek, rövidek és hosszúak, kétoldalúak vagy több árnyalatúak voltunk valamenyenien, azonban a Nagy Festő remekművéhez mindannyiunk szerepe drasztikusan hozzájárult. A skiccet osztályfőnökünk, a grafit rajzolta meg, melyet a színesek, mi, egészítettünk ki. 4

Andrács Tamás

*Băruța Cristina
osztályfőnök*

XII. TT.

Antal Éve Júlia

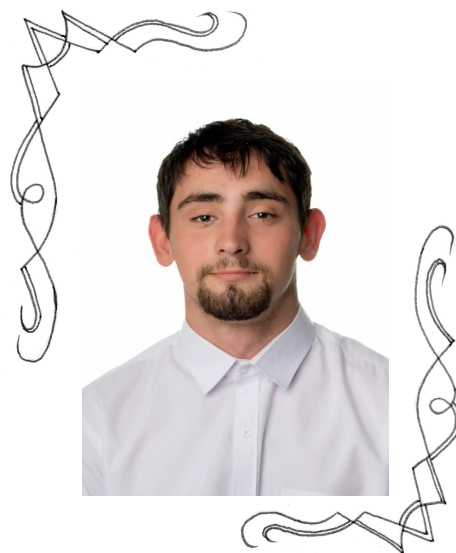

Éve készül a vászonra az alkotás, mely bevégeztetett, 4 éve kerültünk a palletára. Több fából készültünk, más-más szilvosztiepp zugaiból érkezünk, ilyenek például Billéd, Ótelek, Varjas, Majlátfalva, Végvár, Zsombolya City, Kisbecskerek, WeöresCsárda, Mosnica és nyilván Bánság fővárosa, Újszentés. Időközben a változás elkerülhetetlenül nyomot hagyott bennünk, és visszanézve mindenyikünkben megjelent az egyéni szikra, amely hozzájárult a ragyogáshoz, amely kiteljesedésünket eredményezte. Ahány család, annyi szokás és ahány emlék, annyi könnyhullatás vagy mosoly fog arcunkon tükröződni. 2019. szeptemberében random alakok, mint valami idéltlen kongregáció ismeretlen tagjai, szóltak egymáshoz bizonytalan hangon, fogtak kezét remegő kézzel vagy néztek szembe dermedt, köztes érzelmekkel. Ekkor még nem tudtuk, vagy legalábbis nem fogtuk fel azt a fogalmat, hogy: „Ballagás”, „Kora délutáni hosszas felkészítők”, „BAC”. Az a hülye papír és diploma az, ami lepecsételi a közös időnkét és a szórakoztató eseménysorokat, amelyekben közösen vettünk részt. Ott van például a montalibegi dupla kirándulás, amelyet az ott élő pásztornak a libái tettek emlékezetessé, vagy fel a Bucura tóra való kiruccanás, ahol a napszúrás és a fáradt testünk árulkodott arról, hogy a kondiban való lét nem feltétlenül az erősségünk. Na meg aztán a másfél éves otthonlét is kicsinált egyeseket a járvány idején, azonban mások a csúcson érezték magukat ez idő alatt. Végülis megvolt a gyümölcse a bezártságnak, mert annál inkább tudtunk egymásnak örülni, mikor ismét a padban csevegve folyt a pletyó és a fellazult konverszációk kavalkádja. Társadalom Tudomány, inkább Tehetséges Téboldultak, így jobban preferáljuk a zsargont, illetve jobban is jellemez bennünket.

...

Szerintem akármennyire is próbáljuk a komoly és érzelmetlen álarcot fejünkre húzni, nem megy. Vagy legalábbis meg kell erőltetni magunkat, valljuk be saját magunknak, hogy ezt most nem könnyű lenyelni. Nem könnyű lenyelni azt, hogy hivatalosan legközelebb talán csak 2033-ban, a 10. éves osztálytalálkán fogunk kezét rázni vagy arcokat puszilni, attól függ.

Balázs Fülöp-Francisc

Benke Andreea-Beatrice

No, hájdác! - szokta mondogatni Kriszta osztályfőnökünk miközben düh*I*ös - , lassan utolsó vonásait ejti meg a vásznon a Nagy Festő, úgyhogy nekünk is lassacskán búcsút kell intenünk ennek az intézménynek és egymásnak. Köszönjük a Juvinak, a DÖKnek, a Barantának és egyéb sulin belüli tevékenységnek, amit esetleg nem soroltam fel. Köszönet a táborokért, kirándulásokért, versenyekért és érvényesülési lehetőségekért. Köszönet a szülőknek és tanároknak, amiért löketet adtak az úton, és köszönet egymásnak, amiért kiszíneztük az együttlét édes pillanatait, amik által nem a napokra, hanem a pillanatokra emlékszünk.

Nekünk sikerült *látni már azt a Pontot* az életben. Viszont látásra.

Andrásy Tamás és Kuglis Albert, XII. TT.

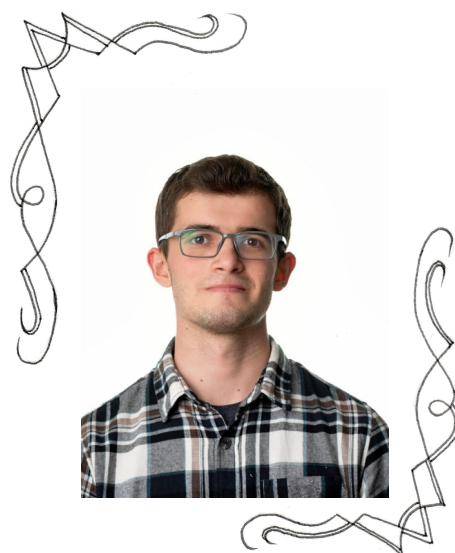
Cziprián-Kovács Kinga

Derler Emanuel-István

Doda Filip-Denis

Forray Zsolt

Kiss Júlia

Kertész Krisztián

Kuglis Albert-István

Opreț Alexandru-Florian

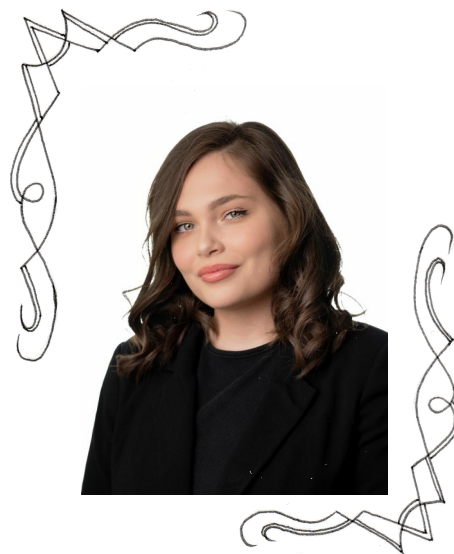
Péter Emanuel

Szász Botond

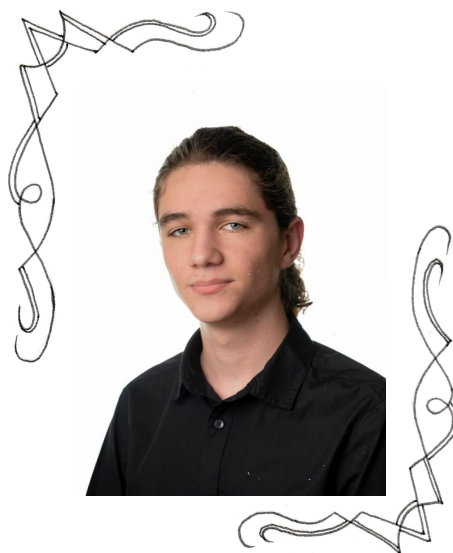
Szilágyi Márta

Temesvári Szilvia-Csilla

Varga Roland-Christian

A XI. osztály búcsúszavai

Kedves ballagó Diákok! Gondolom, ti tudjátok a legjobban, hogy Bergson mennyire rajongott a szubjektív időért. A filozófus úgy tartotta, hogy az objektív idő az, ami a valóságban eltelik, a szubjektív pedig az, amit mi érzünk időnek. Lehet, hogy ezt egy tőletek messze álló, csak az irodalmi művekben megjelenő elméletnek tartotok, de szerintem minden jelenlévő tapasztalta már az idő relativitását, amikor a saját sebességével váltotta a perceket és nem az óra ketyegése szerint.

Emlékeztek arra, hogy a kirándulások, vakációk előtt milyen lassan teltek a napok? Vagy amikor az óra felénél a szabadító csengő hangjára várva tettétek a fejtek unottan a padra, gondolva „mikor lesz már véééé?” Ilyenkor az idő nem sürgette magát, lassan, nyugodtan teldegélt..., viszont a táborok, szünetek, bulik röpké pillantásoknak tündek. Azonban ezek a percek órákká váltak, az órák napokká, majd hónapokká, évekké. Ez a 4 év, mintha csupán tegnap kezdődött volna. Azt mondják, a licis évek a legszebbek, talán magatok sem hiszitek, hogy ez az út is a végéhez ért, s kezdetét veszi a Holnap. Az ember mindig a holnapot várja, de amikor eljön, amikor itt a jövő, visszasírjuk a tegnapot. Próbáljatok meg a mának élni! Maradjatok a pillanatban: mit érez a testetek, szívetek, lelketek? Halljátok-e, hogy mit suttog a vállatokra eső gallér? Halljátok-e, hogy milyen dallamot dúdol az elrejtett hajcsat? A ma folyamatosan beszél hozzánk, de mi nem halljuk a tegnap (múlt) és a holnap (jövő) miatt.

Mostanra ezek az emlékek a tietek is: a DÖK-programok, pszicho-körök, a rögtönzött Juvigyűlések, az osztálykirándulások, a szünetek utáni éneklések, és még sorolhatnám tovább... a közösen eltöltött éveket. A jövő viszont nem akar lassítani. Minduntalan hallani akarja ijesztő terveit: érettségi, egyetem, ÉLET.

Most mégis mind itt vagyunk, ti díszesen felöltözve és felsorakozva, én pedig előttetek állva csak arra tudok gondolni, hogy mennyire üres lesz a folyosó nélkületek. Bár tudom, jönnek majd új diákok, akik betöltik a csöndet, de mégis más lesz. Idővel kifakulnak a padokról az órákon alkotott firkák, új listák, rajzok, órarendek kerülnek a parafatáblára...

Már minden a batyutokban van, tudás, tapasztalat, emlék, barátság, csak egy hiányzik, Ady Endre gondolata:

Múlás a rendje az örömeknek
S változás mindig új alakra.
S az örömek szünetlen jönnek.

Az élet perc, mely folyton lebben.
Minden perced bocsásd el csókkal,
Kínlódni is kél a jelenben.

Sok sikert kívánunk az Élethez!

Berta Evelyn-Boglárka és Nagy-György Emese, XI. MB.

leányok vs legények: Nagybetűs élet

Köszönjük a válaszaitokat, és hogy hozzájárultatok/hozzájárultok a sulis közösséghez! További sok sikert a továbbtanulásban és sok szerencsét az életben!
<3 sok puszancs nektek!

„Ballagó” válaszok ;)

1. Hogyan képzeled és képzelted el régebben a ballagást?

Legény: Egyszerűen, egy nagyon ünnepélyes és élményteli eseménynek, amikor búcsút veszünk attól, aminek 12 éven át „otthont” mondtunk. Amikor mindenkitől búcsúzunk és rájövünk, hogy miénk a nagyvilág és kiszállunk az iskola padjaiból.

Leány: Az, ahogy a ballagást elképzelem, nem változott, ugyanúgy képzem el, hogy bejövünk az utolsó osziorára, majd a nyolcadikosok sorfalat állnak nekünk, levonulunk, Éneklünk, beszédet mondunk, sírunk, nevetünk, örülünk.

Legény: Hogy a legboldogabb és egyben a legszomorúbb napom. Ott marad mindenki, akit megszerettél, de aznap megkapod öleléseidet mindenkitől, ki tudja..., lehet utoljára.

Leány: Régebben nem értettem, miért sírnak a ballagó diákok, hiszen végre elhagyhatják a sulit és szabadok lehetnek. Most megértem őket...

Leány: Őszintén, én mindig izgatottan vártam a ballagást, hiszen nagy szó, hogy 12 év után elhagyd az iskolát, de most így elég szomorúan állok hozzá, mivel csak most jövök rá, hogy milyen könnyű volt eddig az élet.

2. Fontosnak tartod az egyetemen való továbbtanulást? Miért?

Leány: Én eléggé fontosnak tartom, hiszen manapság minden munkahely követeli az egyete-

FOLYTATÓDUNK...

met, plusz, azon belül sosem árt egy kis további fejlődés.

Legény: Igen, mivel mindenki képes többre és az agyunk már eleve megszokta a „tanulást”. Ha már jó vagy valamiben, vagy van egy nagy álmod és meglenne a lehetőség, hogy azt elérd, akkor miért ne?

Leány: Igen, de nem azért, mert „egyetem nélkül nincs jövőd”, hanem mert az egyetem egy új esély, hogy fejleszd azt, amit szeretsz csinálni, és új barátokat szerezhetsz.

Leány: Fontosnak tartom, hiszen egy újabb lehetőség arra, hogy új embereket ismerjünk Meg, és hogy fejlesszük magunkat egy adott területen.

Legény: Nem nagyon tartom fontosnak, mivel a szakma is egy nagyon fontos munka, de attól függ ki mit szeretne csinálni az életben, de ugyanúgy jól jön, ha van egy egyetemi oklevél a kezvedben.

3. Mennyire tartod fontosnak, hogy a jövőben is fenntartsd kapcsolataidat az osztálytársaiddal?

Legény: Nagyon fontosnak, mivel ezek a legerősebb kapcsolataim. Velük együtt nevettem, sírtam, ballagok... :)

Leány: Szerintem fontos, mert 12 év alatt megismerhettük egymást és jó barátság alakult ki közöttünk, amit kár lenne elveszíteni.

Legény: Elég fontosnak, mivel ők egy biztos pont, ismerjük egymást és tudunk segíteni egymásnak, de ha majd mindenkinek lesz egy munkahelye, akkor úgymond lesznek „pile”, ami nagyon jól jön a nagyvilágban.

Leány: Én fontosnak tartom, hiszen jelenlegi barátaim azok, akik láttak engem jóban-rosszban, akik mellettem álltak és segítettek. Ők nagy szerepet játszottak abban, hogy milyen emberré fejlődtem, és persze velük volt a legtöbb és legvagányabb emlékem.

Leány: Számomra fontos az, hogy tartsuk a kapcsolatot a jövőben is az osztálytársakkal, mivel talán a jövőben, ha valakinek segítségre lesz szüksége, segíthetünk neki.

4. Vartad, hogy elmenj a suliból vagy inkább szomorúan állsz hozzá ehhez?

Leány: Igen vártam, ez az élet rendje. Nem szomorkodom amiatt, hogy ez a fejezet lezárult, izgatottan várom a következő lépéseket.

Leány: Vártam is, meg nem is. Szép az, hogy egy új kezdet áll előttem, és hogy vár rám ezer

lehetőség a jobb élethez, de ugyanakkor elszomorít, hogy igazából a licis évek voltak életünk legszebb évei, amik most véget érnek.

Leány: Az év elején nagyon vártam már, hogy túl legyek a tanuláson, a vizsgákon, a hosszú napokon, de minél közelebb van a ballagás napja, annál inkább szomorúan állok hozzá, hiszen rájöttem, hogy a gyerekkorom, amit annyira untam már, itt véget ér.

Legény: Kettős érzés, mivel suliba járni meguntam, de azok az emlékek, amit ebben a 12 évben összegyűjtöttem, barátok, tudás és még sok más, hiányozni fognak, és egyrészt egy „új élet” kezdődik, de ennek is meg kell történnie...

Legény: Minden év végén a legjobb volt hallani, hogy „utolsó suli nap, jön a vakáció”, de most ez a legszomorúbb mondat. Belegondolni, hogy 12 éven át ezt csináltam, több időt töltöttem itt, mint otthon, az iskola volt a második otthonom, a második családom, és most vége, de ne búsuljunk mert vége, hanem legyünk hálásak, hogy megtörtént! Alig várom, hogy meséljem el a gyerekeimnek, hogy mennyi hülyeséget csináltam az iskolában, és milyen jó, hogy ilyen színes a Bartók!

XI. osztályos válaszok

1. Hogyan képzeled és képzelted el régebben a ballagást?

Leány: Nem tudom, furán. Mármint jó lesz, de várom is, meg nem is. Szerintem olyan vegyes érzések lesznek bennem akkor is majd.

Legény: Őszintén sehogy. Gondolom, hogy ugyanolyan lesz, mint a többieké.

2. Fontosnak tartod az egyetemen való továbbtanulást? Miért?

Leány: Igen, de nem a legfontosabbnak. Szerintem fontosabb, hogy kialakuljon egy saját, egyedi szemlélted a világról tapasztalataid során, amit nem tudsz igazából megtanulni, csak átélni.

Legény: Nem is, és igen is. Ha valami olyasmit akarsz tanulni, amihez szükséges (pl. orvos, ügyvéd, tudós, es sok más), akkor igen, nagyon fontos, de ha nem akarsz hasonlót, akkor szerintem nem fontos, mivel nem ad semmit pluszba egy diplomán kívül. Mivel sajnos a mai időkben ez a diploma nagyon fontos, ezért azt mondom, hogy inkább tanulj tovább, de maga az egyetem nem annyira fontos, csak az a papír, amit adnak a végén.

Legény: Fontosnak, mivel szerintem lényeges a szakosodás, még akkor is, ha nélküle is feltalálod magad. Plusz, az egyetemi közösség biztosan jó lesz.

3. Mennyire tartod fontosnak, hogy a jövőben is fenntartsd kapcsolataidat az osztálytársaiddal?

Leány: Na, erre is érdekes gondolni, mert még fogalmam sincs mi lesz 1-1,5 év múlva. Én szeretném tartani a kapcsolatot a barátaimmal, és remélem sikerül is. Most nem lesz ez olyan gyakori, mint nap mint nap az iskolába, de legalább lesz valami... :)

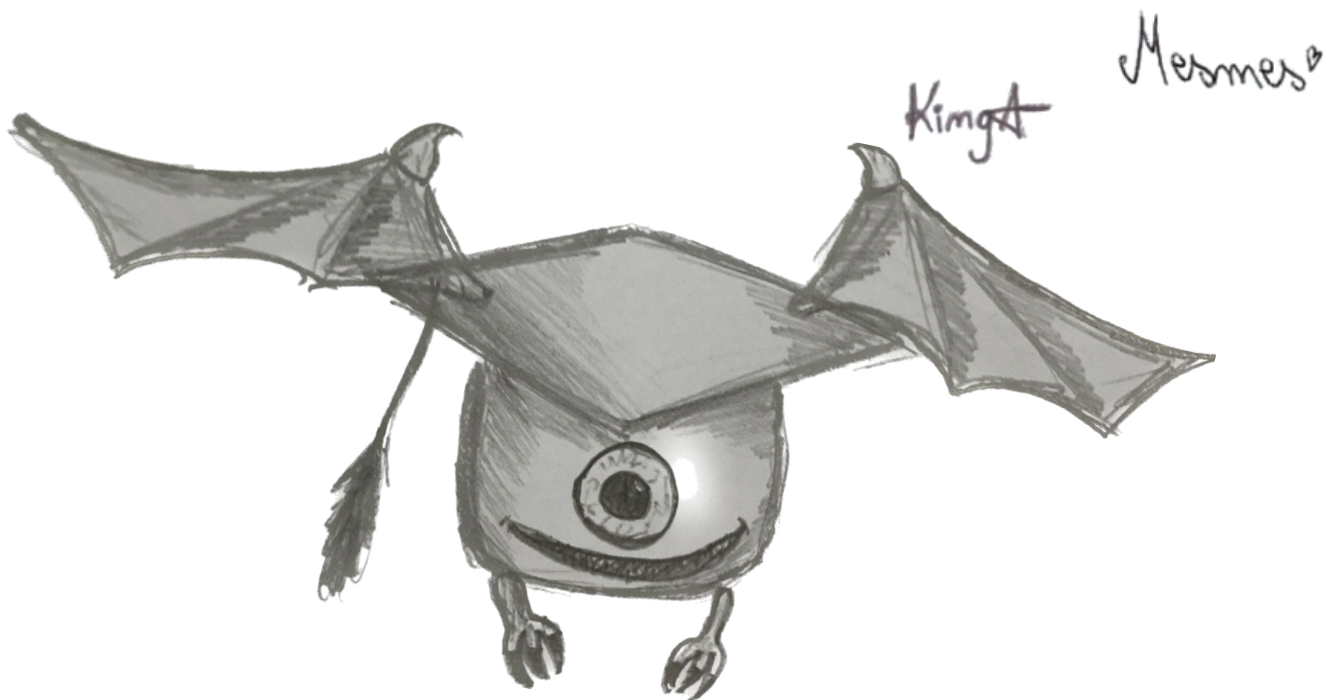
Legény: Egyesekkel, nagyon fontosnak tartom.

Legény: Nem tartom nagyon fontosnak. Erre úgy kell gondolni, mint a nyári vakációra. Hány osztálytársad hívott fel akkor? Amennyi felhívott, annyi a maximális számú ember, akivel még fent fogod tartani. De ahogy mindenki halad az életében, legyen az munka, egyetem, utazás stb., már nem lesz idő arra se. Persze, nem mondom, hogy soha nem beszélj velük, vagy hogy ne találkozzatok, hanem csak azt, hogy ne csodálkozz, ha lesz nekik fontosabb dolguk, mint te.

4. Vartad, hogy elmenj a suliból vagy inkább szomorúan állsz hozzá ehhez?

Leány: Várom, de nem túlzottan. Nem akarom, hogy hamarabb teljen el az az idő, ami addig még van, de azt sem, hogy egyáltalán ne teljen. Ugyanakkor várom, mert kíváncsi Vagyok, mi lesz utána, de egy kicsit félek is, de azt hiszem a kíváncsiság nyer nálam. :)

Legény: Alig várom, hogy befejezzem és már ne kelljen naponta suliba menni, de hiányozni is fognak az osztálytársaim.

DÖK-oldal

Minden az NVP körül forog...

Kisebb botlásokkal, de sikeresen megnyitottuk az NVP programjait. Szünetekben a folyósón csak a fociról lehet hallani: ki bírált helytelenül, ki miatt vesztett egyik csapat a másik ellen, kinek kell szemüveget venni..., a többit rábírom az olvasó kreativitására. Remekül szerepelnek az osztályok a sport terén, mondhatni összetartanak jóban-rosszban. Kisebb-nagyobb balesetekkel mindenki túlélte eddig a meccseket. Igazi szurkolótáborok alakultak ki, még a kisebb korosztályok is becsatlakoztak.

Tény, hogy a DÖK nem csak a nagyokkal foglalkozik, szeretünk mi a kicsikre is gondolni, ezért is szerveztünk a madarak és fák napja alkalmából programokat nekik: virágot ültettünk, énekeltünk, mozogtunk, rajzoltunk. Nagy odaadással és izgalommal segítettek a kisdíákok, mindenkinek akadt valamilyen feladat. Minden kiscsapat a végén egy nagy erdőt „alkotott”: fákat, virágokat rajzoltak krétákkal. Köszönjük szépen a tanítónéniknek a türelmet és az empátiát felénk!

KrisztaTM

A diákok kapcsolatai általában nagyon változékonyak és sok esetben az iskolai évek alatt kialakult barátságok és szerelmek ballagás után megszűnnek. Azonban a statisztikák azt mutatják, hogy a diákok nagy része még mindig tartja a kapcsolatot ballagás után is.

A legfrissebb kutatások szerint az amerikai diákok mintegy 60 %-a tartja meg a kapcsolatot ballagás után. Ez az arány azonban változó lehet más országokban és régiókban.

A kapcsolatok megtartásának kulcsa általában az, hogy mindkét fél szándékosan dolgozik rajta, hogy fenntartsa a kapcsolatot. Ez magába foglalhatja a rendszeres kommunikációt, a közös érdeklődési körök fenntartását és az idő eltöltését egymással.

A barátság olyan, mint egy hely, ahol ha egyszer lábat vetsz, ott fog várni rád mindig. Ezért hát úgy gondolom, hogy fontos az, hogy ne csak találjunk barátokat, hanem azt a barátságot ápolni kell ahhoz, hogy az idő próbáját kibírja.

Oláh Anna

Michail Kuziak, Slavomir Rzepczynski
Tanuljunk meg írni!
A kérvénytől a szakdolgozatig

Életünk során többször kerülünk, olyan helyzetbe, hogy valamit írunk kell, ez az iskolában eltöltött évek alatt különösen is igaz, értendő ez a különböző dolgozatokra, projektekre, esszékre és fogalmazásokra. Egyetemen még ennél is többet, hiszen ott már megjelenik a hosszú terjedelmű szakdolgozat, diplomamunka. S ne feledkezzünk meg a mindennapi szövegekről sem, olyan, mint levél, kérvény, bocsánatkérés stb. Tehát rengeteg típusú műfaj és írásmű létezik ezen a világon, mindegyik a maga sajátosságával, amiket olykor nehezünkre esik fejből megtanulni, s néha jól jön egy kis segítség, ismétlés.

Éppen erre a célra jelent meg két lengyel író, filológus könyve a „Tanuljunk meg írni”, ugyanis itt számos írásmű típusa fellelhető. Úgy gondolom, hogy egy meglehetősen hasznos könyv, mert pontosan és alaposan vannak benne elmagyarázva a különböző szövegek megírásának szabályai, ezeket még példával is alátámasztja. Továbbá felhívja a figyelmet a különböző hibákra is. Kiemeli a szövegszerkesztés módjait, megemlíti, hogy kerülnek benne továbbá a szövegelemzés és a kreatív írás technikái is. A könyv felépítése a következő: A leírás, az elbeszélés, a jellemzés, Hogyan szerkesszünk mindennapi szövegeket?, publicisztikai írások, más írások, Egy kis elmélet, Szövegelemzés és értelmezés, Az írás szellemi és technikai feltételei, Az idézés és a bibliográfia összeállításának alapelvei.

Végül soron azoknak szeretném ajánlani ezt a könyvet, akiknek problémái vannak a szövegszerkesztéssel, írással, ugyanis sokat segíthet a szabályok letisztázása. Azoknak is egyaránt, akiknek bár nincsenek különösebb problémái, csak fejleszteni akarják írástechnikájukat, ugyanis számos jótanács található a könyvben.

zeneajánló

Matt Maltese

Matt Maltese brit énekes és dalszerző, aki lelkes és szívéhez szóló zenéjével lekötötte a közönség és a kritikusok figyelmét. Íme néhány ok, amiért érdemes meghallgatni:

Szövegei intelligensek és tele vannak érzelmekkel. A máltainak megvan az a képessége, hogy közvetlen, mégis költői módon fejezi ki érzéseit. Dalszövegei olyan témákat érintenek, mint a szerelem, a veszteség, a szorongás és a csalódás. Ha meghallgatod őket, úgy érzed, hogy közvetlenül a szívedhez szólnak.

Hangja erős és kifejező. Matt Maltese lágy és lelkes hangja olyan érzést kelt, mintha minden verset megélné. Hangját használja az érzelmek és a mélység közvetítésére minden dalban.

Hangzása az indie pop, a rock és a klasszikus zene keverékéhez hasonlít. A máltai zenének egyedi és szokatlan hangzása van, amely ötvözi a klasszikus elemeket olyan hangszerekkel, mint a zongora és az elektromos gitár. Alkotásait nagy gondnal és a részletekre való odafigyeléssel rendezték, lenyűgöző hallgatási élményt teremtve.

Olyan művészekhez hasonlították, mint Rufus Wainwright, Leonard Cohen és Scott Walker. A máltait gyakran hasonlítják olyan legendás művészekhez, mint Rufus Wainwright, Leonard Cohen és Scott Walker, akik arról ismertek, hogy képesek mély és megindító módon kifejezni érzéseiket a zenén keresztül. Ha rajong ezekért az előadókért, találhat hasonló stílust a máltai zenében, amely lenyűgözi majd.

Összefoglalva, Matt Maltese tehetséges és szenvedélyes művész, akinek zenei alkotásai tele vannak érzelmekkel és mélységgel. Ha szereted azokat a művészeket, akik a zenén keresztül fejezik ki érzéseiket, és nagyra értékelik az indie-popot, a rockot és a klasszikus zenét, akkor adj rá esélyt és hallgasd meg a zenéjét.

Nekem nagyon tetszik Matt Maltese-től az *As the World Caves in*, *Paper Thin Hotel*, *When You Wash Your Hair*, *You Deserve an Oscar* és *Strange Time*.

<3E

Természetvédő rigmusok

A Zöld Hét során a kisebb osztályokban versíró versenyt rendeztünk. A nyertes rigmusok a következők lettek:

Szeretettel nézz a virágra,
övék is az ember világa,
itasd őket, vigyázz rájuk,
kinyílik majd érted viráguk.
(Szabó Jázmin Nikolett, V. B)

A víz többet ér,
mint egy új játék,
ne pazarold hát a vizet,
hogy világunk zöld legyen,
s játszhasz játszótereken!
(Fórika Tamás, V. A)

Ne pazarold a vizet,
mert ezért az ember majd megfizet.
Szeméthegek lengnek a nagy tengereken,
Ha nem változunk, a jövő ez lesz,
s porrá, semmivé válik minden.
(Craioveanu Ágnes, V. B)

A víz - nagy kincs,
Ha pazarlod – nincs,
de ha mindig vigyázol rá,
a Föld visszamosolyog rád.
(Kovács Emma, VI.B)

Védjétek a növényeket,
őrizzétek a fákat,
mutassatok egy kis szívet,
a világ csak így állhat.
(Szűcs Petra, V. B)

Földre ne dobj petpalackot,
maradékot, hulladékot,
mert az állat észreveszi,
rögtön szájába veszi,
ettől nyomban elborul,
ottan helyben elpusztul.
(Moldovan Alex, VI. B)

A világ egy nagy kert,
sok benne a csoda.
Óvd, vigyázz rá,
hogy ne haljon meg soha!
(Csóka Emese, VI. B)

A szemét rossz.
Ide figyelj, boss!
Gyűjts szelektíven,
hogy gyermeked jól éljen!
(Mátéfi Judith, VI. B)

Védd a Földet, hisz otthonod,
Ne szemetelj, ne pazarold!
Járj a Földön mosollyal,
takarítsd otthonod boldogsággal!
(Barabás Amanda, VI. B)

Ne szennyezd a környezetet,
mert ő sokat segít neked,
hasznosítsd a hulladékot,
szemét földön ne maradjon!
(Posa Antonia Dora, V. B)

Diák: Tanárnő, ha annyi idős lenne, mint én, akkor bejönnék Önnek?

M. I.: Hűha, jó bátor vagy, hogy ezt megkérdezted tőlem.

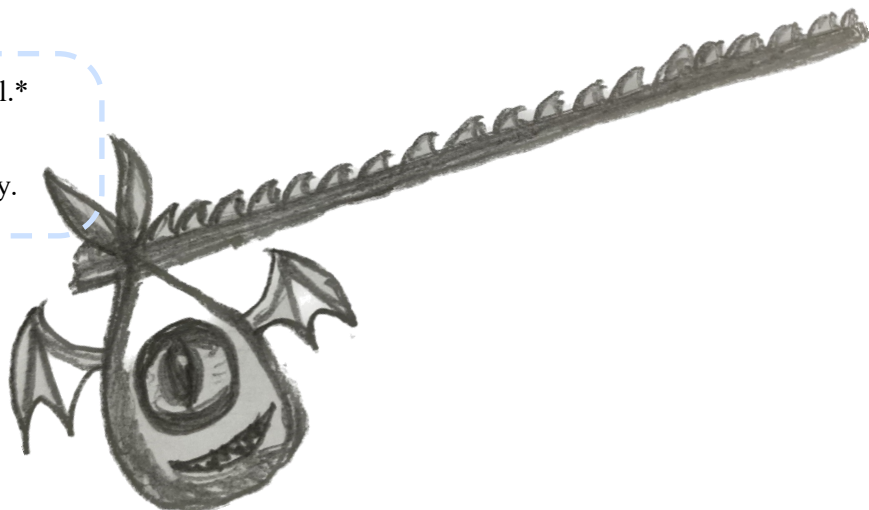
Diák: Ugyan, csak ismerem az ízlését.

A tanárnő a feladatról és az árpolitikáról beszél.

I. J.: Mi vagy te? (a feladat szerint)

Diák: Egy szépfű.

I. J.: Az már nem érdekel, te egy kereskedő vagy.

verssarak

Z. E. -alot

Zealous progression towards You.
An honest affliction managed to poison me.
Known as a disguise in front of my pleasure.
Ashes forming the perfect embodiment.
Ri(zz)en from the very ashes of falling grace.
You have been my weakness for some time.

Æterna can't manage to drag me from You.
Still others wondered why You're Addiction to me.
Zooming gaze towards "Perfection" You show me.
Tenaciously racing towards Enlightenment.
End of the line, You said it, eyes covered in blaze.
Rent me by Your Tools, body, hair and shape.

Két oldalaság

Két oldal egy lapra szavak harmóniája
Két oldalú költészet oszeolvado szavak mágikus árnyéka
Képes meglepni kihívást jelenteni megtagadni
A kétoldalúság rejtelmes világa költői érzékenységet hordozni

Tán az élet is kétoldalúság az ellentétek táncolása
Egyensúlyozas a kontrasztok között kettősség nyomában
A kétoldalúság tükre az emberi lét relyteje
Az egység a szetszorodas játéka a dualitas örök dallama

Talán egy nap

Talán egy nap újra találkozunk
és egymás nyakába borulunk
Talán akkor kisüt a nap végre
és eljön az örökkévalóság vége
Talán egy nap majd a teraszon ülünk
és pöttös csészékből teát szürcsölünk
Talán egy nap sárkányt eregetünk
és a rossz vicceken együtt nevetünk
Talán egyszer egy nyári éjjelen
mikor a tücskök zenélnék csendesen
a vázában már hervad a virág
Talán egy nap elfűjjük a gyertyát
Talán majd egy nap a zuhogó esőben
kabát nélkül szaladunk kézenfogva ketten
Talán egy nap fentről nézzük az eget
Talán te eloltod a bennem lévő tüzet
Talán egyszer egy zimankós téli napon
a sarokban heverő összegyűrt papírlapon
búcsúleveled van ami belülről éget
Nem szerelem ez hanem méreg

A szerelem

A szerelem az érzések tengerén járva
Megfogalmazhatatlan de mégis égető lánggal lángolva
Szívek találkoznak lelkek egymásra találnak
Boldogság öröm és szenvedély bennünk lobban

Mint virág a szerelem is gondoskodást kíván
Ápolni öntözni hogy állandóan viruljon az éltető láng
Összekapcsolva két emberi szív szerelemmel
Erőt ad bátorságot új életet terem

Opref

Kinga

A diákok vitatkoznak azon, hogy mit kell szemelött tartani egy esszé írása közben.
Diák: Olyan komolyan veszítetek „să mor io...”
M. I.: Mert az érettségire készülnek, „să mor io...”

HORRORSZKÓP

TANÁCS A JEGYEKNEK:

Kos: Tartsd meg a szenvedélyességed!

Bika: Meg tudod csinálni!

Ikrek: Koncentrálj a figyelemre!

Rák: Állj ki magadért!

Oroszlán: Élvezd a napod!

Szűz: Élj!

Mérleg: Ne állj le!

Skorpió: Bocsásd meg, de ne felejtsd!

Nyilas: Zárd ki a gyűlöletet!

Bak: Néha a kevesebb több!

Vízöntő: Ne bízz meg bárkiben!

Halak: Maradj cuiki!

HOGYAN OSZTJÁK BE AZ IDEJÜKET A JEGYEK:

Elvégzi az összes dolgát és marad szabadidője másra is:

Bika, Szűz, Mérleg, Vízöntő

Halogatja a dolgokat, de végül megcsinálja:

Nyilas, Kos, Halak, Rák

Rossz az időérzéke és végül az egész éjszakát melóval tölti:

Skorpió, Ikrek, Oroszlán, Bak

MIRE KÖLTIK A PÉNZÜKET LEGINKÁBB A JEGYEK:

Ruhák: Mérleg, Oroszlán, Kos, Skorpió

Könyvek: Szűz, Vízöntő, Ikrek

Kaja: Bak, Bika, Nyilas

Mind a három: Rák, Halak

GONDOLKODÓ VAGY ÉRZŐ

Gondolkodó: Ikrek, Oroszlán, Szűz, Skorpió, Bak

Érző: Kos, Bika, Rák, Mérleg, Nyilas, Vízöntő, Halak

Omega

Ülök egy hajótörött padon
Belenehezülve a tengeri tájba:
Az iskola, az udvar, az a megszelídített vadon.
Talán e fedélzetre ültem fel utoljára.

Mosolyogva nézem a halakat, a gyerekeket,
Ahogy a koralltengeren szaladgálnak.
Mosolygok, mert arra emlékeztetett,
Hogy egyszer én is úgy úszkáltam.

Itt bújtam ki ikrámból,
Itt nőttek meg uszonyaim.
Itt tanultam meg mindent az életről,
Itt segítettek a cápák, a tanárait.

Itt voltam boldog és sikeres,
Néhanapján hideg és szomorú,
De mindig fáradt és mindig szerelmes —
Mikor kisebb halacskába, mikor az velem
volt egykorú...

Mostmár elköszönök tőletek:
Legénységem és drága sellőim,
Mindenkitől akit úgy szeretek.
Egy elásott kincs veletek öreg emlékeim.

Vár a tenger — vagy épp a Bega.
Az iskolakönyvnek ezáltal vége,
Boldogan becsukom, ez az Omega,
De szívem mélyén ott marad a béke.

Kiengedem sebtapaszos vitorlámat,
A rozsdás horgonyomat is visszahúdom,
Megörökítve fiamnak a sulis sztorimat
És fehér szívvel elbúcsúzom!

Albert

A diák nem figyel és butaságot válaszol a kérdésre.
I. J.: Kiváltjátok belőlem a szőkenős viccet.

Dorottya

Tanári Tip-Top

Melyik tanártól/tanárnőtől félsz a legjobban?

1. Nemes András (27 szavazat)
2. Szeles Andrea (20 szavazat)
3. Halász Éva (10 szavazat)
4. Halász Ferenc (9 szavazat)

Melyik tanár irat a legtöbb rögtönzést?

1. Szeles Andrea (15 szavazat)
2. Urban Monica (7 szavazat)
3. Balázs István (5 szavazat)
4. Halász Éva és Virginiás Tar Judit (4 szavazat)

Melyik tanár feleltet a legtöbbet?

1. Szeles Andrea (20 szavazat)
2. Balázs István (8 szavazat)
3. Bartyik Zita (6 szavazat)
4. Tasi Margit (5 szavazat)

Ki a legjófejebb tanár/tanárnő?

1. Balázs István (26 szavazat)
2. Molnos Ildikó és Oláh Katalin (9 szavazat)
3. Szeles Andreea és Virág Edi (7 szavazat)
4. Albert Etelka (5 szavazat)

Melyik tanár van bajba a nevekkal?

1. Harkay Gabriella (15 szavazat)
2. Halász Éva (7 szavazat)
3. Oláh Katalin (5 szavazat)
4. Tarkó Andrea (4 szavazat)

Melyik tanárnő nézne ki jól egy hercegnő ruhában?

1. Molnos Ildikó (20 szavazat)
2. Magyar Petra (10 szavazat)
3. Albert Etelka (7 szavazat)
4. Iliescu Júlia (5 szavazat)

Melyik tanár nézne ki jól egy fehér lovon?

1. Nemes András (15 szavazat)
2. Balázs István és Kiss Ferenc (8 szavazat)
3. Virág Edi (7 szavazat)
4. Balla Lóránt (5 szavazat)

A diák arról beszél, hogy mennyire szeretne már nyugdíjas lenni.

Diák2: Te csak kéred a verést és nem tudod, hogy kérjed.

M. I.: Miért vagytok annyira ki ma?

Diák: Mert nem vagyunk bent.

Megjött 15 db diplomakép.

M. I.: Minek ennyi kép?

Diák: Ennyi diplomám lesz!

A diák pakol és közben próbálja az asztalát megjavítani.

U. M.: Ül le, mert másképp írok a „mămica”-dnak!

Diák: A „mămica” nincs itthon.

Diák: Tanárnő, mikor van a bankett? (Ellenőrzi, ha tudja-e a dátumot.)

M. I.: Hát, attól mert jövök, nem azt jelenti, hogy tudom is mikor...

Diák: Hát és akkor mikor jön?

M. I.: Amikor lesz

Diák1: Mi lett a telefonjával? Oda adta valakinek és elszaladt vele?

M.I.: Ellopták!

Diák2: Adjam vissza?

Változunk, változik?

bogi-bogár

Sokan úgy tartják, hogy a ballagás egy óriási változás, az egyszerű gyerekkor vége és egy új élet kezdete. De mi is változik valójában? Hiszen ti, ballagók, ugyanazok maradtok. Egy nap alatt nem lehet megváltozni, bármennyire is szeretnénk. Az élet átalakulása hosszú idő, ami közben több átmeneti folyamaton esünk túl. A ballagás pedig egy ilyen átmenet ünneplése. Átlépni az iskolás életből az egyetemi vagy munkás életbe. Tényleg olyan ijesztő lenne? Vagy csak mi hitetjük el magunkkal, hogy félni kell?

Ballagók, erre a kérdésre ti magatok fogtok válaszolni a mai nap folyamán. Én annyit árulok el nektek, hogy ameddig hűek vagytok önmagatokhoz és nem próbáltok beavatkozni a változás folyamatába, nincs mitől féljetek. A sors már az idő kezdete óta formálódik a tökéletesség felé haladva, a jelen pedig úgy szép, ahogy van. Az életet sürgetni olyan, mint egy maratont biciklivel megnyerni. Hisz mi lenne az igazi gyönyör, ha nem a bizonytalanság és lassan kitisztuló ismeretlen?

A „nagybetűs életet” is kisbetűkkel írjuk, mégis rettegünk tőle és felfoghatatlannak tartjuk. Az idő múlik, ez így van rendjén, az idő múlásával pedig bekövetkezik a változás. Élhetek nyugodtan, az ismeretlentől nem félve, de akár a jövőtől rettegve is, hiszen észre sem fogjátok venni, hogy mikor és hogyan lettetek másak.

U. I.: Sok sikert az átmenetben, a változásban!

Impresszum

Főszerkesztők: Berta Evelyn-Boglárka, Csavar Dína

Főszerkesztő helyettes: Albert Kapitány

Tördelő: Berta Evelyn-Boglárka

Olvasószerkesztők: Kiss-Istvánfi Kinga, Nagy-György Emese

Grafikusok: Csavar Dína, Nagy-György Emese, Szász Evelyné

Szerkesztők: Andrásy Tamás, Albert Kapitány, Csata Dorottya,

Farkas-Erdény Kinga, Kiss-Istvánfi Kinga, Major Barna, Nagy-

György Emese, Oláh Anna, Tamás Krisztina, Tataru Ervin

Szellem(i) ir(ánv)ító: dr. Balla Lóránt

Köszönjük Dínának, Albertnek és Evelynenek, hogy velünk voltak az utolsó pillanatig! Sok sikert kívánunk nektek!

BETHLEN GÁBOR
Alap

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

Köszönjük a Bartók Béla Alapítvány támogatását!